विनाशय। सख्या सखित्वेन वेश्या च गृहावस्थानेन च नोऽस्मान् प्रति जुषस्व। त्वत् तव प्रसादात् अरणानि रमणरहितानि क्लेशकारणानि क्षेत्राणि मृत्युस्थानानि मा गन्म मा आप्नवाम॥ अयञ्च पादः अन्यत्र ब्राह्मणेन व्याख्यातः। मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि गन्मेत्याह। मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि। तेनैव मृत्योः क्षेत्राण्येव गच्छतीति। तस्मिन्नेव ब्राह्मणे मन्त्रोऽप्ययं विनियुक्तः। सरस्वत्यभिनो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्य्यादिति। तत्र उक्थ्याग्रान् गृह्णीतेत्युपक्रान्तत्वात्तदीयेयं पुरोरुक्। तथा सूत्रेऽपि सारस्वतीं मेषीमालभेतेत्यस्य पशोः हविषः पुरोऽनुवाक्यारूपेण प्रतीकमाम्नातम्, सरस्वत्यभिनो नेषीति॥

अथ चतुर्थीमाह। "वृञ्जे हविर्नमसा बर्हिरग्नौ। अयामि स्रुग्घृतवती सुवृक्तिः। अम्यक्ति सद्मसदने पृथिव्याः। अश्रायि यज्ञः सूर्य्येण चक्षुः" इति। प्रस्तररूपेण होतव्यं बर्हिर्यदस्ति तदेतन्नमसा नमनेन विनयेन सह वृञ्जे वर्ज्जयामि लुनामीत्यर्थः। आछेत्ता ते मारिषमित्याद्युक्तिर्विनयः। घृतवती घृतसम्पूर्णा सुवृक्तिः सुप्रदाना स्रुक् जुहूः अयामि होमार्थं अस्माभिरग्राहि पृथिव्याः सम्बन्धिनि सदने देवयजने सद्म प्राग्वंशादिरूपं अम्यक्ति अस्माभिरप्राप्ति यज्ञोऽयमस्माभिरश्रायि सूर्य्येण सूर्य्येऽपि चक्षुरस्मदीयं अश्रायि सूर्य्यावलोकनेन कृतमित्यर्थः। सोऽयं मन्त्रः क्वचित् याजमानजपे विनियोक्तव्यः॥

अथ पञ्चमीमाह। "इहार्वाञ्चमतिक्रये। इन्द्रं जैत्रा यजेतवे। अस्माकमस्तु केवलः" इति। इह कर्म्मणि इन्द्रं अर्वाञ्च-